

5. Dostęp do rynku.

5.1. Dostęp do rynku dla polskich towarów i usług.

W handlu z Ukrainą odnotowywany był do 2008 r. stały wzrost obrotów, przy utrzymującej się znaczącej (na korzyść Polski) nadwyżce w handlu towarowym. Jednocześnie Ukraina należy do głównych kierunków ekspansji inwestycyjnej polskich firm. Skutki światowego kryzysu finansowego dla Ukrainy (m.in. spadek aktywności gospodarczej i silna dewaluacja hrywny) spowodowały jednak zahamowanie dynamiki handlu i inwestycji polskich firm (proces ten rozpoczął się pod koniec 2008 r.).

Czynnikiem sprzyjającym dostępowi polskich firm do rynku ukraińskiego było przystąpienie Ukrainy do Światowej Organizacji Handlu (16.05.2008), oznaczające obniżkę ceł na importowane towary. Inne korzyści związane z akcesją Ukrainy do WTO (np. uproszczenie procedur związanych z dostępem do rynku, likwidacja nadal istniejących barier pozataryfowych, etc.) spodziewane są w dłuższej perspektywie czasu. Jednocześnie, mimo faktu członkostwa Ukrainy w WTO, ukraińska Rada Najwyższa podejmuje kolejne próby wprowadzania kontrowersyjnych mechanizmów mających na celu ochronę krajowych producentów, motywując to walką z kryzysem (dodatkowe stawki celne, dodatkowe opłaty sektorowe, ograniczenie dostępu zagranicznych towarów i usług do ukraińskiego systemu zamówień publicznych, etc.). Dostęp polskich firm do rynku ukraińskiego bywa utrudniany przez szereg utrzymujących się negatywnych zjawisk, stanowiących istotne przeszkody w rozwoju działalności na Ukrainie przez inwestorów zagranicznych. Najpoważniejsze bariery i utrudnienia w dostępie do rynku ukraińskiego identyfikowane przez polskie samorządy gospodarcze i firmy to:

- trudności w uzyskiwaniu zwrotu podatku VAT,
- nieprzejrzystość, niespójność i zmienność ukraińskich przepisów prawnych,
- uznaniowa interpretacja przepisów prawnych przez administrację,
- słabość wymiaru sprawiedliwości i trudności w dochodzeniu swoich praw w sądach,
- niedostateczne wsparcie inwestorów przez władze lokalne,
- korupcja występująca na różnych szczeblach,
- brak dostatecznej ochrony udziałowców przed wrogimi przejęciami przez wspólników ukraińskich bądź przez lokalną konkurencję,
- naruszanie praw własności do znaków towarowych,
- utrzymywanie się barier dla produktów i wyrobów np. w dziedzinie certyfikacji, kontroli fito-sanitarnych,
- częste zmiany przepisów celnych,
- kwestionowanie przez ukraińskie służby celne wartości celnej towarów eksportowanych na Ukrainę,
- zbyt wolne wdrażanie zmian dostosowujących ustawodawstwo ukraińskie do wymogów unijnych i WTO (zobowiązania wobec WTO na 2009 r. nie zostały formalnie przetransponowane do Ustawy „O taryfie celnej”),
- zły stan infrastruktury i niewielka liczba przejść granicznych, powodujące długi czas oczekiwania na granicy, w szczególności przy przewozach towarowych (z uwagi na zmniejszenie obrotów towarowych ten problem przestał być szczególnie silnie odczuwany, co jednak nie oznacza jego rozwiązania).

Do ograniczeń pozataryfowych zaliczyć należy, obowiązujący od czasu zniesienia w lutym 2007 r. embarga na import polskiego mięsa, system pozwoleń weterynaryjnych na eksport na Ukrainę mięsa i zwierząt na ubój¹. Od 14 stycznia 2010 r. strona ukraińska

¹ W 2009 r. roku kilkanaście firm otrzymało pozwolenia na eksport wybranych produktów mięsnych, 17 podmiotów zostało dopuszczonych do eksportu świń na ubój. Wg stanu na październik 2009 r. 77 polskich

Ukraina

wymagać będzie od wszystkich eksporterów produktów pochodzenia zwierzęcego pozwoleń na eksport produkcji, wydawanych przez Państwowy Komitet Medycyny Weterynaryjnej Ukrainy.

W 2009 r. decyzją ukraińskiej Komisji Międzyresortowej ds. Handlu Zagranicznej na okres trzech lat wprowadzono specjalne środki ochronne na import na Ukrainę rur stalowych bez szwu okładzinowych i pompowo-kompresorowych (kod ukraińskiej taryfy celnej 7304 29 11 00)². Do marca 2010 r. obowiązywać będą cła antydumpingowe na import z Polski laminowanych płyt wiórowych (25,1%). W dalszym ciągu stosowane są również liczne ograniczenia importowe (środki ochronne), niezależnie od kraju pochodzenia towaru, m.in. na łożyska kulkowe, tkaniny bawełniane, lampy fluorescencyjne. Pod koniec września 2009 r. Ukraina wprowadziła także cło specjalne w wysokości 11,3% na import zapalek (niezależnie od kraju pochodzenia). Powyższe cło obowiązywać będzie w okresie 3 lat.

5.2. Dostęp do rynku pracy. Świadczenie usług i zatrudnianie obywateli RP³.

W przypadku obywateli Polski przyjeżdżających na Ukrainę w celu wykonywania pracy (w tym do pracy w przedstawicielstwach firm polskich) lub których pobyt na Ukrainie przekracza terminy przewidziane w Umowie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o zasadach ruchu osobowego z dnia 30 lipca 2003 r. (M.P. z 2003 r., nr 56 poz. 878, z późn. zm.), legalizacja ich pobytu i zatrudnienia na Ukrainie wiąże się z koniecznością uzyskania właściwej wizy pobytowej i/lub przedłużenia terminu ich pobytu w ukraińskich organach spraw wewnętrznych.

Za nieprzestrzeganie przez obywateli RP obowiązujących na Ukrainie przepisów z zakresu pobytu i zatrudnienia obcokrajowców (m.in. przekraczanie terminu pobytu, pobyt bez odpowiednich dokumentów, podejmowanie zatrudnienia bez odpowiednich dokumentów, brak rejestracji na granicy lub brak przedłużenia pobytu) grozi kara od 20 do 40 minimalnych dochodów niepodlegających opodatkowaniu (tj. odpowiednio 340 i 680 UAH) oraz zakaz wjazdu na terytorium Ukrainy do lat 5. Pracodawcom zatrudniającym nielegalnie pracowników z Polski i/lub umożliwiającym im nielegalne przebywanie na terytorium Ukrainy (w tym przedłużanie ich pobytu) grożą kary pieniężne.

5.2.1 Legalizacja pobytu obywateli RP zatrudnionych w ukraińskich podmiotach gospodarczych.

Podjęcie pracy przez obywatela Polski w ukraińskich podmiotach gospodarczych (dotyczy to zarówno szczebla pracowniczego, jak i zarządzającego) wymaga uzyskania przed rozpoczęciem przez niego pracy na Ukrainie stosownego pozwolenia na pracę oraz wizy pracowniczej (wiza IM-1, wydawana na okres ważności pozwolenia na pracę, nie dłużej jednak niż na 1 rok), a po przybyciu na Ukrainę – uzyskania zezwolenia na pobyt tymczasowy. Obowiązek uzyskania w/w pozwolenia na pracę oraz wizy pracowniczej (a przypadku przekroczenia terminu pobytu 180 dni – także przedłużenia pobytu na Ukrainie) dotyczy również pracowników firm polskich czasowo oddelegowanych do tego kraju w

zakładów mięsnych uprawnionych było do eksportu na Ukrainę mięsa wieprzowego i produktów mięsnych z wieprzowiny, 7 zakładów posiadało pozwolenia na dostawy jelit wieprzowych. Odpowiednie certyfikaty, wydane przez ukraińską służbę weterynaryjną posiadało również 19 producentów mięsa drobiowego i produktów z drobiu.

² Polska otrzymała kwotę pozwalającą na eksport 995 ton rur w okresie 1.10.08-30.09.09 (w kolejnych 2 latach kwota zwiększy się odpowiednio o 5% i 10%).

³ Źródło: Opracowanie Wydziału Promocji, Handlu i Inwestycji Ambasady RP w Kijowie „Zatrudnianie i pobyt obywateli Polski na Ukrainie”, pełna informacja na stronie http://www.kiev.trade.gov.pl/pl/Przewodnik_rynkowy/article/detail,611,Zatrudnianie_i_pobyt_obywateli_RP_na_Ukrainie.html

Ukraina

ramach realizacji kontraktu z podmiotem ukraińskim na świadczenie usług/wykonanie pracy (np. w charakterze konsultantów).

Pozwolenie na pracę może być wydane jedynie wówczas, gdy w kraju lub określonym regionie brak jest wykwalifikowanych pracowników dla wykonania danej pracy lub gdy istnieją inne uznane za wystarczające przesłanki dla zatrudnienia pracowników zagranicznych. Dodatkowym ograniczeniem w tym zakresie jest przepis mówiący, iż jedynie zarejestrowani na Ukrainie płatnicy składek na ubezpieczenia na wypadek bezrobocia i nie mający zadłużeń wobec Funduszu Obowiązkowych Ubezpieczeń Społecznych mogą przyjmować cudzoziemców (w tym obywateli Polski) do pracy na Ukrainie.

Obowiązek uzyskania w/w pozwolenia wymagany jest w odniesieniu do każdego zatrudnianego przez ukraińskie podmioty gospodarcze pracownika-obywatela Polski (niezależnie od stanowiska) a także w odniesieniu do pracowników polskich podmiotów gospodarczych czasowo oddelegowanych na Ukrainę w ramach realizacji kontraktu z podmiotem ukraińskim na świadczenie usług i musi ono być uzyskane przed rozpoczęciem przez danego obywatela RP pracy na Ukrainie. Z obowiązku uzyskania pozwolenia zwolnieni są jedynie obywatele RP na stałe zamieszkali na Ukrainie.

Zezwolenia wydawane są przez Państwowe Centrum Zatrudnienia Ministerstwa Pracy Ukrainy (<http://www.dcz.gov.ua>) lub jego oddziały terenowe (obwodowe centra zatrudnienia lub centra zatrudnienia Autonomicznej Republiki Krymu, Kijowa lub Sewastopola) na okres do 1 roku, z możliwością jego późniejszego przedłużenia (wniosek taki musi zostać złożony maksymalnie za miesiąc do upływu terminu pozwolenia na pracę). W przypadku pracowników, którzy zostali czasowo oddelegowani do pracy na Ukrainie, pozwolenie to wydawane jest na okres maksymalnie 3 lat, z możliwością przedłużenia na okres kolejnych 2 lat. W celu uzyskania zezwolenia na pracę dla danego obywatela Polski, zainteresowany pracodawca (przy czym dotyczy to zarówno ukraińskich pracodawców bezpośrednio zatrudniających obywateli Polski, jak i zawierających kontrakt z polskim pracodawcą, przewidujący pracę obywateli Polski na terytorium Ukrainy) winien złożyć w odpowiednim Państwowym Centrum Zatrudnienia komplet wymaganych dokumentów. Rozpatrzenie wniosku o wydanie pozwolenia na pracę lub jego przedłużenie winno trwać nie dłużej niż 30 dni. Pracodawca zobowiązany jest informować stosowne oddziały Państwowej Służby Zatrudnienia – w terminie 3 dni – o rozpoczęciu/zakończeniu pracy przez danego obywatela Polski. W przypadku nieuzasadnionego niestawienia się obywatela Polski do pracy, pracodawca zobowiązany jest – w terminie 3 dni – poinformować o tym fakcie Państwowe Centrum Zatrudnienia, służby graniczne i właściwe delegatury Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Ponadto osoba podejmująca pracę powinna zostać zarejestrowana w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i uzyskać pozwolenie na pobyt tymczasowy.

5.2.2 Legalizacja pobytu obywateli RP zatrudnionych w przedstawicielstwach polskich podmiotów gospodarczych na Ukrainie

Zgodnie ze stanowiskiem Państwowego Centrum Zatrudnienia Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej Ukrainy, obcokrajowcy, w tym Polacy, pracujący w przedstawicielstwach zagranicznych podmiotów na Ukrainie nie muszą uzyskiwać pozwolenia na pracę.

Podstawą do legalizacji pobytu i pracy Polaków pracujących w przedstawicielstwach firm polskich na Ukrainie jest dokonanie państwowej rejestracji tego przedstawicielstwa, a następnie uzyskanie tzw. kart służbowych (wydawanych na okres do 3 lat przez Ministerstwo Gospodarki Ukrainy).

W przypadku, gdy pobyt obywateli RP przyjeżdżających na Ukrainę do pracy w przedstawicielstwie polskiej firmy w tym kraju, nie przekracza terminów przewidzianych w

Ukraina

polsko-ukraińskiej umowie o zasadach ruchu osobowego, mogą oni przebywać na Ukrainie bez konieczności posiadania wizy.

W przypadku, gdy pobyt obywateli RP przyjeżdżających na Ukrainę do pracy w przedstawicielstwie polskiej firmy w tym kraju, nie przekracza łącznie 180 dni w ciągu roku, rejestracja ich pobytu na Ukrainie odbywa się na podstawie złożonej przez nich na granicy polsko-ukraińskiej wypełnionej tzw. karty migracyjnej. Jeżeli ich pobyt przewyższa ten termin, muszą oni przedłużyć swój pobyt i rejestrację we właściwej dla miejsca zamieszkania miejscowej komórce Departamentu ds. Ludności, Imigracji i Rejestracji Osób Fizycznych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

5.2.3. Legalizacja pobytu obywateli RP prowadzących własną działalność gospodarczą na Ukrainie

W przypadku rejestracji przez zagraniczną osobę fizyczną działalności gospodarczej na Ukrainie nie są wymagane pozwolenia na pracę. Zarówno Kodeks Cywilny Ukrainy jak i Kodeks Gospodarczy Ukrainy, przewidują, że fizyczne osoby – nierezydenci mają prawo wykonywać działalność gospodarczą na terenie Ukrainy na takich samych zasadach jak i obywatele Ukrainy, pod warunkiem odpowiedniej rejestracji działalności gospodarczej zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Osoba fizyczna – przedsiębiorca nierezydent wciąż jednak potrzebuje legalizować swój pobyt na terytorium Ukrainy, ponieważ posiadanie zarejestrowanej działalności gospodarczej na Ukrainie nie jest wystarczającą podstawą dla pobytu na Ukrainie dłużej niż 90 dni w ciągu pół roku, dodatkowo potrzebne będzie otrzymanie lub przedłużenie działania biznesowej wizy typu B lub otrzymanie zaświadczenia o tymczasowym zamieszkanui.

5.3. Nabywanie i wynajem nieruchomości.

Ze względu na obowiązujące moratorium na obrót ziemią o przeznaczeniu rolniczym zarówno ukraińskie, jak i zagraniczne podmioty i osoby fizyczne nie mogą nabywać tego typu nieruchomości. Formalnie nie ma ograniczeń w zakresie nabywania nieruchomości i działek budowlanych o przeznaczeniu nierolniczym przez cudzoziemców, choć obowiązujące w tym zakresie przepisy są niejednoznaczne.

Średnia cena trzypokojowych mieszkań na rynku pierwotnym w Kijowie pod koniec września 2009 r. wynosiła 16.612,0 UAH za m² czyli ok. 2077 USD (w lutym 2009 r. - 17.181,8 UAH za m²), a na rynku wtórnym 2.280,0 USD za m² (w lutym - 2.566,5 USD), średnie ceny dwupokojowych mieszkań wynosiły odpowiednio 15.743,4 UAH za m² (ok. 1968 USD) i 2.144,6 USD za m². Średnia cena wynajmu trzypokojowego mieszkania w Kijowie wyniosła pod koniec września 2009 r. 1.007,1 USD za 1 miesiąc (na początku lutego 2009 r. - 1.342,3 USD). Średnia cena ziemi w okolicach Kijowa wynosiła pod koniec maja 2009 r. 3.701,0 USD za 1 ar (w lutym 2009 r. - 4,8 tys. USD). Ceny nieruchomości poza Kijowem są generalnie niższe.

5.4. System zamówień publicznych⁴.

System zamówień publicznych na Ukrainie jest powszechnie krytykowany – zarówno przez uczestników postępowań o zamówienia publiczne, jak i przez poszczególne partie polityczne – za nieprzejrzyste i sprzyjające korupcji rozwiązania.

Obecny ukraiński rząd, chcąc usprawnić mechanizmy zamówień publicznych (m.in. poprzez likwidację krytykowanej Izby Przetargowej Ukrainy), doprowadził do zniesienia

⁴ Źródło: Opracowanie Wydziału Promocji, Handlu i Inwestycji Ambasady RP w Kijowie „Zamówienia publiczne”, pełna informacja na stronie http://www.kiev.trade.gov.pl/pl/Przewodnik_rynkowy/article/detail.614.Zamowienienia_publiczne.html

Ukraina

dotychczasowej ustawy o zamówieniach publicznych, w zamian wprowadzając „Tymczasowy regulaminu w sprawie zakupów towarów, prac i usług za środki państwowe” (przestał obowiązywać w październiku 2008 po orzeczeniu Sądu Konstytucyjnego). Aktualnie system zamówień publicznych działa w oparciu o zapisy „Regulaminu w sprawie zakupów towarów, prac i usług za środki państwowe”, zatwierdzonego rozporządzeniem Gabinetu Ministrów Ukrainy nr 921 z dnia 17 października 2008 r. (z późniejszymi zmianami) „O zatwierdzeniu Regulaminu w sprawie zakupów towarów, prac i usług za środki państwowe”, oraz o akty wykonawcze do ww. rozporządzenia.

Przyjęta przez ukraiński parlament w grudniu 2008 r. ustawa nr 694-VI „O wniesieniu zmian do niektórych aktów prawnych w zakresie minimalizacji wpływu kryzysu finansowego na rozwój krajowego przemysłu”⁵ wprowadza tymczasowy – do 1 stycznia 2011 r. – zakaz zakupu towarów, prac lub usług u zagranicznych podmiotów (wyjątkiem są towary, które nie są wytwarzane na Ukrainie).

Za koordynację systemu zamówień publicznych, zgodnie z ww. regulaminem, odpowiada Ministerstwo Gospodarki Ukrainy. Do obowiązków tego resortu należy m.in. udzielanie odpowiedzi i wyjaśnień w sprawie przepisów regulujących funkcjonowanie systemu zamówień publicznych, rozpatrywanie skarg złożonych przez uczestników postępowań o zamówienie publiczne do momentu zawarcia umowy o zamówienie publiczne, wydawanie „Biuletynu zamówień publicznych” oraz prowadzenie centralnego portalu zamówień publicznych (<http://www.tender.me.gov.ua>).

Zgodnie z ww. regulaminem, przeprowadzanie procedur zamówień publicznych jest wymagane, gdy zakładana wartość przedmiotu zamówienia przekracza 100 tys. UAH w przypadku towarów i usług oraz 300 tys. UAH w przypadku prac. Za podstawowy rodzaj procedury zamówienia publicznego uważana jest procedura przetargu otwartego. Ukraińskie przepisy przewidują również następujące rodzaje procedur: przetarg zamknięty, przetarg dwuetapowy, zapytanie ofertowe, zakup u jednego dostawcy. Zastosowanie procedury przetargu zamkniętego i zakupu u jednego dostawcy wymaga uzyskania przez zamawiający podmiot zgody Ministerstwa Gospodarki Ukrainy na jej zastosowanie.

5.5. Ochrona własności przemysłowej i intelektualnej.

Ukraina posiada obecnie nowoczesne uregulowania prawne w zakresie ochrony własności intelektualnej, pozwalające na nabywanie, wykorzystywanie i ochronę praw własności intelektualnej w odniesieniu do różnych obiektów, począwszy od prac artystycznych i literackich, poprzez wynalazki, wzory użytkowe, wzory przemysłowe i znaki towarowe, a kończąc na oznaczeniach geograficznych, programach komputerowych i odmianach roślin. Jednocześnie w ukraińskim prawodawstwie dotyczącym tej sfery nadal występują istotne niedoskonałości, luki i sprzeczności.

Ukraińskie prawodawstwo z zakresu PWI ma swoją podstawę w zapisach Konstytucji Ukrainy. Zgodnie z jej art. 41 „Każdy ma prawo posiadać, korzystać i rozporządzać swoją własnością, efektami swojej intelektualnej, twórczej działalności”. Z kolei art. 54 stwierdza, iż „Obywatelom gwarantuje się wolność twórczości literackiej, artystycznej, naukowej i technicznej, ochronę własności intelektualnej, ich praw autorskich, interesów moralnych i materialnych, jakie wiążą się z różnymi rodzajami działalności intelektualnej. Każdy obywatel ma prawo do efektów swojej intelektualnej, twórczej działalności; nikt nie może wykorzystywać lub rozpowszechniać ich bez jego zgody, za wyjątkiem sytuacji przewidzianych prawem”.

Regulacje dotyczące PWI są zawarte m.in. w Kodeksach Cywilnym, Gospodarczym, Celnym, Karnym i Administracyjnym oraz kilkudziesięciu innych ustawach. Istnieje również

⁵ http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/alldocWWW/3353DE04614F3AFDC225754E00532303!OpenDocument

Ukraina

kilkanaście wyspecjalizowanych ustaw w sferze ochrony własności intelektualnej. Najważniejsze z nich to:

- Ustawa Ukrainy „O ochronie praw na wynalazki i wzory użytkowe” z 15 grudnia 1993 r., znowelizowana po raz ostatni 22 maja 2003 r.
- Ustawa Ukrainy „O ochronie praw na wzory przemysłowe” z 15 grudnia 1993 r., znowelizowana po raz ostatni 22 maja 2003 r.
- Ustawa Ukrainy „O ochronie praw na znaki dla towarów i usług” z 15 grudnia 1993 r., znowelizowana po raz ostatni 22 maja 2003 r.
- Ustawa Ukrainy „O ochronie praw na określenie pochodzenia towarów” z 21 grudnia 2000 r., znowelizowana po raz ostatni 2 listopada 2006 r.
- Ustawa Ukrainy „O ochronie praw na topografie układów scalonych” z 5 listopada 1997 r., znowelizowana po raz ostatni 22 maja 2003 r.
- Ustawa Ukrainy „O ochronie przed nieuczciwą konkurencją” z 7 czerwca 1996 r., znowelizowana po raz ostatni 15 maja 2003 r.
- Ustawa Ukrainy „O prawie autorskim i prawach pokrewnych” w nowej redakcji z 11 lipca 2001 roku, ostatnio nowelizowana 20 listopada 2003 r.
- Ustawa Ukrainy „O rozpowszechnianiu nośników utworów audiowizualnych, fonogramów, wideogramów, programów komputerowych i baz danych” z 23 marca 2000 r. (w redakcji z 10 lipca 2003 r.)
- Ustawa Ukrainy „O specyfice państwowego regulowania działalności podmiotów gospodarczych, związanej z produkcją, eksportem i importem dysków do systemów odczytu laserowego” z 17 stycznia 2002, znowelizowana 6 lipca 2005 r.

Za najważniejszą i najbardziej nowoczesną regulację w sferze PWI na Ukrainie uważa się przyjęty w 2003 r. i obowiązujący od 1 stycznia 2004 r. Kodeks Cywilny Ukrainy. Po raz pierwszy w historii prawodawstwa Ukrainy tematyce PWI poświęcono odrębną część skodyfikowanego aktu prawnego. Księga 4 KC Ukrainy nosi tytuł „Prawo własności intelektualnej” i składa się z 12 rozdziałów oraz 90 artykułów.

Głównym organem państwowym odpowiedzialnym za kwestie PWI jest Państwowy Departament Własności Intelektualnej podporządkowany Ministerstwu Oświaty i Nauki Ukrainy. Departamentowi podlegają m.in. przedsiębiorstwa państwowe „Ukraiński Instytut Własności Przemysłowej” (odpowiadający m.in. za rejestrację tego typu obiektów) i „Ukraińska Agencja ds. praw autorskich i pokrewnych”.

Ukraina jest obecnie sygnatariuszem kilkunastu wielostronnych umów międzynarodowych w sferze ochrony własności intelektualnej, w tym m.in.:

- Konwencji Paryskiej o ochronie własności przemysłowej z 1883 r.
- Konwencji Berneńskiej o ochronie utworów literackich i artystycznych z 1886 r.
- Porozumienia Madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków z 1891 r.
- Powszechnej Konwencji o prawie autorskim z 1952 r.
- Porozumienia Nicejskiego o klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z 1957/1979 r.
- Międzynarodowej (Rzymskiej) Konwencji o ochronie wykonawców, producentów fonogramów oraz organizacji nadawczych z 1961 r.
- Konwencji powołującej Światową Organizację Własności Intelektualnej (WIPO) z 1967 r.
- Traktatu o współpracy patentowej z 1970 r.
- Konwencji Genewskiej o ochronie producentów fonogramów przed nieuprawnionym kopiowaniem fonogramów z 1971 r.
- Protokołu do Porozumienia Madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków z 1989 r.

Ukraina

- Porozumienia Haskiego o międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych oraz aktów haskiego i genewskiego tego Porozumienia.
- Traktatu WIPO o prawie autorskim z 1996 r.
- Traktatu Budapeszteńskiego o międzynarodowym uznawaniu depozytu drobnoustrojów dla celów postępowania patentowego z 1977 r.

5.6. Informacja o aktach prawnych regulujących aktywność inwestorów zagranicznych i kwestie podatkowe

Szczegółowe omówienia aktów prawnych zawierają opracowania Wydziału Promocji Handlu i Inwestycji Ambasady RP w Kijowie (dostępne na stronie http://www.kiev.trade.gov.pl/pl/Przewodnik_rynkowy):

- opracowanie „Możliwości prowadzenia działalności gospodarczej na Ukrainie przez podmioty zagraniczne”,
- opracowanie „Rejestracja działalności gospodarczej na Ukrainie”,
- opracowanie „Ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej na Ukrainie”,
- opracowanie „Pomoc publiczna dla inwestorów zagranicznych na Ukrainie”,
- opracowanie „Podatki i składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne”.

Wszystkie akty prawne omawiane w ww. opracowaniach można odnaleźć w wyszukiwarkach internetowych <http://search.ligazakon.ua> i <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi> (wpisując numer ustawy/rozporządzenia).

Ustawa nr 436-IV z dnia 16 stycznia 2003 r. (z późn. zm.) „Kodeks gospodarczy Ukrainy”:
http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/alldocWWW/B603DD7255780B2EC2256CE70057FDB4!OpenDocument

Ustawa nr 435-IV z dnia 16 stycznia 2003 r. (z późn. zm.) „Kodeks cywilny Ukrainy”:
http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/alldocWWW/7419E276B31F6C3FC2256CE80056503E!OpenDocument

Ustawa nr 514-VI z dnia 17 września 2008 r. (z późn. zm.) „O spółkach akcyjnych”:
http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/alldocWWW/71C0EA5A38E3709EC22574EF00539E9C!OpenDocument

Ustawa nr 1576-XII z dnia 19 września 1991 r. (z późn. zm.) „O spółkach gospodarczych”:
http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/alldocWWW/E018A68B7735BED6422564650068E4C2!OpenDocument

Ustawa Rady Najwyższej nr 93/96-BP z dnia 19 marca 1996 r. (z późn. zm.) „O zasadach zagranicznego inwestowania”:
http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/alldocWWW/5A61B131EBE6396C42256465006D8E9F!OpenDocument